

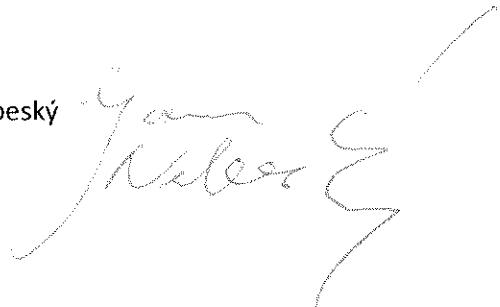
Posudek vedoucího práce

V Norbertově diplomové práci Od filmového záběru k divadelnímu obrazu výrazně převažuje teoretické vymezování pojmu spiritualita ve vztahu k filmovému a divadelnímu umění. Tato část práce je obsáhlá, zahuštěná hojnými citacemi (výrazně opřená o Suchánkovu Topografiu transcendentních souřadnic filmového obrazu), ale působí ztěžkle, paradoxně, ač pojednává o duchu, chybí nezbytný esprit, tedy právě duch. Zajiskří ovšem v okamžících, kdy autor příhodně a mile použije krátké citace z prací Balabána či půvabný i pronikavý chasidský příběh. Vlastní jádro práce je však třeba hledat v závěrečné páté kapitole, která pojednává o přípravě a průběhu konkrétní režijní práce na Bergmanových Šepotech a výkřicích. Oproti zbytnělé teoretické části zde autor zlehčí krok ale jen letmo se dotýká fenoménu divadelního obrazu, který by měl být, dle mého soudu, zevrubněji pojednán ve vztahu ke konkrétní inscenaci.

Přes tyto výhrady tuto část považuji za poctivý a upřímný pokus o reflexi vlastní práce a lze jen doufat, že pojmenování a připomenutí si úskalí, které zkoušení Šepotů a výkřiků provázely, bude podněcující ostruhou pro další Norbertovu nejen divadelní cestu.

Práci s výhradami doporučuji.

Jan Nebeský

Posudek vedoucího práce

V Norbertově diplomové práci Od filmového záběru k divadelnímu obrazu výrazně převažuje teoretické vymezování pojmu spiritualita ve vztahu k filmovému a divadelnímu umění. Tato část práce je obsáhlá, zahuštěná hojnými citacemi (výrazně opřená o Suchánkovu Topografiu transcendentních souřadnic filmového obrazu), ale působí ztěžkle, paradoxně, ač pojednává o duchu, chybí nezbytný esprit, tedy právě duch. Zajiskří ovšem v okamžících, kdy autor příhodně a mile použije krátké citace z prací Balabána či půvabný i pronikavý chasidský příběh. Vlastní jádro práce je však třeba hledat v závěrečné páté kapitole, která pojednává o přípravě a průběhu konkrétní režijní práce na Bergmanových Šepotech a výkřicích. Oproti zbytnělé teoretické části zde autor zlehčí krok ale jen letmo se dotýká fenoménu divadelního obrazu, který by měl být, dle mého soudu, zevrubněji pojednán ve vztahu ke konkrétní inscenaci.

Přes tyto výhrady tuto část považuji za poctivý a upřímný pokus o reflexi vlastní práce a lze jen doufat, že pojmenování a připomenutí si úskalí, které zkoušení Šepotů a výkřiků provázely, bude podněcující ostruhou pro další Norbertovu nejen divadelní cestu.

Práci s výhradami doporučuji.

Jan Nebeský

